

[Indenrigsministeren.]

Kommunalpolitikernes Dygtighed efter det større eller mindre Antal Byraadsmedlemmer, deres Parti raadede over, at jeg tror dog, det ærede Medlem skal opgive denne Distinktion. Maaske har jeg ogsaa Lov til at betragte det blot som en behagelig Spøg af det ærede Medlem.

Til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro skal jeg sige angaaende Spørgsmaalet om Afskedigelsesretten med Hensyn til Politibetjente, at jeg har ikke noget imod at gaa til en Forhandling om at nærme Forslagets Bestemmelser til Politilovens Bestemmelser. Naar Bestemmelsen her er affattet, som den er, skyldes det et særligt Ønske fra købstadkommunal Side.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg gerne sige angaaende hans Udtalelse om Bestemmelsen om, at Byraadsmedlemmer skal kunne faa Sæde i Kirkebestyrelserne, at den Oplæsning af en Henvendelse fra Foreningen af Menighedsraad, som det ærede Medlem foretog, vender sig i lige Grad imod, om Repræsentationen er eet eller to Medlemmer; og hvis man derfor, som det ærede Medlem, vil gaa med til at lade Byraadene have een Repræsentant i Kirkebestyrelserne, melder sig dog maaske ud fra den samme Tankegang det Spørgsmaal, om det ikke er rimeligere og rigtigere — ogsaa, hvis man endelig vil se det ud fra et kirkeligt Synspunkt —, at der skabes det bredere Grundlag for Repræsentationen, som to Medlemmer er. Men det kan der jo altid forhandles videre om.

Naar det ærede Medlem vedrørende Skolekommissionens Sammensætning sagde, at Præsternes Fjernelse som fødte Medlemmer i Skolekommissionen følger af den Sammenlægning, jeg har foreslaaet af Skolekommissionerne og Skoleudvalgene, kan jeg ikke erkende dette. Sammenlægningen af Skolekommission og Skoleudvalg er en administrativ Reform, som jeg har ønsket, og det har jeg derefter kombineret med den enstemmige Indstilling, der forelaa fra Udvalget til Forberedelse af Købstadkommunalloven — hvori der sad Repræsentanter fra forskellige Partier — angaaende Præstens Fjernelse fra Skolekommissionen; men man kan i og for sig ikke sige, at det sidste er en Følge af det første. Det glædede mig i øvrigt at høre, at det ærede Medlem ikke stillede sig imod Tanken om en Sammenlægning af Skolekommission og Skoleudvalg.

Maa jeg saa i denne Forbindelse kun sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at jeg tror ikke, at vi opnaar videre

ved at forhandle med hinanden om Spørgsmaalet om Skolens Styrelse og Tilsyn i denne Forbindelse. Jeg tror i øvrigt aldrig, vi vil opnaa saa forfærdelig meget derved; for vi har diametralt modsat Syn paa dette Omraade.

Det fremgaar tydeligt, naar det ærede Medlem netop bruger det Udtryk, at saa længe Forbindelsen mellem Kirken og Skolen er der, saa længe maa det være en given Ting, at Præsten sidder i Skolekommissionen og er et Forbindelsesled mellem Skolen og Kirken. Der kommer netop det Synspunkt frem, som jeg ikke paa nogen Maade aner-kender. Hvad er Forbindelsen mellem Kirken og Skolen? Er det Præsten? Nej, det er Forældrene, Hjemmene, de levende Mennesker, som alene giver Kirken og Skolen Indhold. Der er Forskellen mellem det ærede Medlems Syn og mit, og det nytter ikke at tro, at man paa dette Omraade kan skabe nogen Art af Garanti ved, at Præsten sidder i Skolekommissionen. Garanti gives kun i Folkeskolen ved Folket selv, ellers holder det ikke, og jeg tror ogsaa, denne Garanti er stor nok.

Det ærede Medlem uddybede dernæst sin Opfattelse med Hensyn til det kommunale Selvstyre, og jeg er bange for, at hvis vi fortsætter denne Diskussion om Købstadkommunalloven ret længe, ender det ærede Medlem med at blive Bolschevik. Det er jo saa radikale Synspunkter, det ærede Medlem fremfører, at jeg næsten bliver helt jaloux. Men jeg vil dog sige, at denne Jalousi fortog sig lidt, da det ærede Medlem havde udviklet sit Synspunkt noget videre, idet jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem ikke var helt klar over Rækkevidden af det, han havde sagt.

Det ærede Medlem sagde, at vi skulde simpelt hen slette, at Indenrigsministeriet skal give sit Samtykke paa alle de forskellige Omraader, der staar nævnt i Lovforslaget. Men da det ærede Medlem skulde til at tage Konsekvensen deraf, kom Udtalelsen om, at Indenrigsministeriet paa et senere Tidspunkt i Kraft af Regnskabet og paa anden Maade gennem sit Tilsyn med Kommunerne kunde gøre Indsigelse. Nej, ærede Medlem, saa kan Indenrigsministeriet ikke gøre Indsigelse, naar der ikke er givet nogen Beføjelse i Loven. Det ærede Medlem kan ikke først tage Beføjelsen ud af Loven og bagefter sige, at Indenrigsministeriet kan gøre Indsigelse.

Men med Hensyn til dette Spørgsmaal om Kommunernes Selvstyre tror jeg at kunne love det ærede Medlem, at han skal faa sin Lyst fuldt ud styret i det kommende